

Edini slovenski dnevnik v Zjednjeneh državah.
Izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 289. — ŠTEV. 289.

NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 10, 1910. — SOBOTA, 10. GRUDNA, 1910.

VOLUME XVIII — LETNIK XVIII

MOHORJEVE KNJIGE za leto 1911

so dosepeli smo jih par sto komadov več in kdor jih želi imeti, naj nam dospoši \$1.30, na kar mu jih odpeljemo po pošti registrirano.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortland St., New York, N. Y.
Rokajti Cleveland, O., in okolici
dobe knjige v podružnici:

6104 ST. CLAIR AVE.

Za slovenske štrajkarje v Westmorelandu, Pa.

Ustanovil se je odbor izmed vseh sedmih slovenskih družev v Westmoreland okraju, da nabira darove za uboge štrajkujoče premogokope.

OBUPEN POLOŽAJ.

Štrajk traja že od srede meseca marca, a še ni upanja, da bi bil končan.

Claridge, Pa., 8. dec. Naznana mo vsem rojakom in članom S. N. P. J., katerim je blagor zatiranih delavcev pri sreu, da se je ustanovil odbor izmed vseh sedmih družev Jednotne v Westmoreland okraju z namenom, nabirati darove za uboge štrajkujoče premogokope v tem okraju, kateri, kakor je znano, že od sreda mera bilo boj za zboljšanje svojih razmer, a do sedaj niso našli usmiljenja pri premošarskih baronih, temveč jih ti še zmajajo bolj zatirajo s pomočjo deputjev in kozaških kolov.

Položaj štrajkarjev.

Štrajkarji, med katerimi je večina Slovencev, se ne ganejo, da bi se udali kompanijam in hočajo vzdrajati, dokler ne zmagajo. Obča so znane razmere, pod katerimi so zdihovali neorganizovani premogokopi v tem okraju in vsakdo se je lahko seznanil z razmerami iz listov, v katerih so štrajkarji opisovali svoje prejšnje in sedanje gorje.

Vsakdo, kdor je že kedaj štrajkal in zahteval večji kos kruha, ve lahko, kako se mu godi, ali osem ali devet mesecov išče usmiljenje od kompanij, katere se za svojega delčeveva, ki jim nakopči zlato milijone, ne zmešajo. — Zato naj se rojaki in bratje pri svojih mesečnih sejah spomnijo svojih stradajočih trpinov, njih žen in otrok, kateri zmrazujejo in lačnijo vokajo brez nikakega zavetja, pa se vendar s pogumom bojujejo za svoje zahteve, katere so več kot pravilne.

Kam naj se pošljijo darovi?

Vse dobrodoše darove pošljajo na uredništvo "Glas Naroda" ali na člana omenjenega odbora: Louis Bonacela, Box 275, Manor, Westmoreland Co., Pa., kateri hode vsakemu v zahvalo odgovor in potrdil prejem darov. Vsek tudi najmanjši dar se hvaležno sprejme. Povrnilno vam hode stotero, kadarkoli boste iskali pomoč, boreč se za svoje pravice in obstanek.

Denarja v staro domovino

pošljamo:

za \$ 10.35	50 kron.
" 20.45	100 kron.
" 40.90	200 kron.
" 102.25	500 kron.
" 204.00	1000 kron.
" 1018.00	5000 kron.

Poštarna je včeta pri teh svotah doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinaria odbitka.

Naše denarne pošljivljave izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v II. do 12. dneh.

Denarje nam poslati je najpričnejše do \$60.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.,
Cleveland, Ohio.

Iz delavskih krogov. Mestna razsodišča.

Natakarji v vseh večjih in boljših restavrantih na newyorškem Broadwaysu se pripravljajo na štrajk.

NEZADOVOLJNI ŠOFERJI.

Delavke v tovarnah za bluze ne bodo uprizorile štrajka.

John Flynn, predsednik unije kovinskih delavcev predlaga ustanovitev mestnega razsodišča. On pravi, da bi takrat oblast imela večji uspeh pri poravnavaščem štrajku, kakor pa državni delavski departement. Flynn namerava izdati poročilo o tej situaciji in izročiti izpoved Gaynorja.

Štrajk natakarjev v New Yorku. Med natakarji v restavrantih na Broadwayu v New Yorku vlada velika nezadovoljnost. Natakarji so s svojim položajem nezadovoljni. Delavni čas je dol in ravnanje z njimi je brutalno. Pred kratkim se je ustanovilo društvo nadnatakarjev in člani novega društva so izdali za svoje podrejene nove predpise za občevanje z gosti. Natakarji naznajajo, da se bodo izvršile velike spremembe glede postrežbe in glede postopanja in vedenja nasproti gostom. Natakarji se protivijo vsakim novotarijam in so odločeni za štrajk.

Avtomobilne družbe in Šoferji.

Preprona vprašanja med avtomobilnimi družbami in Šoferji, ki so bili v štrajku, se prav počasi rešujejo. Šoferji niso zadovoljni s pogajanji in nezadovoljnost med njimi raste od dneva do dneva. Prav lahko je mogoče, da izbruhne nov štrajk.

Položaj v tovarnah za bluze.

Delavci in delavke v tovarnah za bluze ne bodo uprizorile štrajka, kadar se je bilo bat. Delodajale sklepajo nove pogodbe z unijami in pogajanje se mirno vrše.

Nemska zidarska unija.

Vodstvo mednarodne zidarske zveze je razstavilo nemško zidarsko unijo štev. 94 in jo priklopilo drugi uniji. Proti temu se je imenovana unija uprla in je pri sodnji izposlovala sodno prepoved proti razstavljanju unije. Unija šteje 1000 članov in ima več tisoč dolarjev premoženja.

SLOVENSKE VESTI.

Zaradi dekleta.

Iz Cleveland, O., se nam šele zdaj poroča, da je bil dne 10. oktobra tam ustrezen slovenski rojak Anton Šuster, doma iz vasi Grmada v fari Dobrična na Dolenskem. On in John Rozman sta se sprila zaradi nekega dekleta. Žalosten slučaj. Sorodnikom naše sožalje.

Nova podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda.

Dne 4. dec. se je v Pittsburghu v gostišču našega slovenskega rojaka John Golobiča ustanovila podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda. Pristopilo je takoj 20 članov, a se upa, da se bo število članov v par mesecih potrojilo, ker vladja med pittsburghskimi rojaki veliko navdušenje za podružnico in je vsak posamezni od prisotnih članov obljubil pridobiti par novih članov. V odbor so bili izvoljeni: za promocijska g. Anton Zbašnik, za tajnik Ivan Varoga, za blagajnika Ivan obločič, za nadzornike g. Franje obločič in Anton Mišica, in za agitatorje g. Jos. Varoga iz Pittsburgha, Ignac Petrovič za Braddock in Franjo Šparovec za Allegheny.

Blagajništvo sklada za slovensko cerkev v New Yorku je odločil.

Rev. Alojzij Leo Blaznik v Haverstrawu, N. Y., naznana rojakom in rojakinjam v New Yorku, da je odločil blagajništvo sklada za novo slovensko katoliško cerkev sv. Cirila in Metoda v New Yorku in izročil denar in račune Mr. Alojziju Češkarju.

Brekjanje na Broadway.

Newyorka policia je zdaj aretovala nekega bivšega natakarja Don

Ponarejalec bankovcev v New Yorku prijet.

Natakarji v vseh večjih in boljših restavrantih na newyorškem Broadwaysu se pripravljajo na štrajk.

ARETOVANEC JE ITALIJAN.

Delavke v tovarnah za bluze ne bodo uprizorile štrajka.

Denar so ponarejali v Italiji in aretovanec ga je prinašal v Ameriko.

Ugrabitelji otrok aretovani.

Natakarji v vseh večjih in boljših restavrantih na newyorškem Broadwaysu se pripravljajo na štrajk.

VISOKA ODKUPNINA.

Ugrabljeni otroci so aretovance identificirali.

Ukradeni otroci na vojni ladiji.

Na avstrijski vojni ladji "Panther" je nastal krvav pretep.

ZARADI ZABELE.

Deset ubeglih pomorščakov je bilo ustreljenih.

ŠTRAJK NA DVORNI OPERI.

Budimpešta, 9. dec. Budimpeštančni list "A nap" prijavlja obširno poročilo o krvavi drami, ki se je zgodila na avstrijski vojni ladji "Panther". Ta ladja je 10. februarja odplula iz Trsta v Rio de Janeiro, Brazil. Poleg 40 častnikov in podčastnikov je bilo na ladji 126 pomorščkov, in sicer 44 italijanov, 40 madžarov in 42 slovenov.

Praga, 9. dec. Na posvetovanju čeških poslancev glede ustanovitve enotnega češkega kluba so različni govorniki ostro kritikovali in obsojili politiko dr. Šušteršiča.

Nasprotja zaradi zabele.

Med pomorščaki je nastalo veliko nasprotje zaradi zabele. Madžari so zahtevali mnogo paprike, Italijani pa so zahtevali, da se mora vse zabeliti s čistim oljem. Razpor je naposled provzročil krvav pretep. Zapovednik je dal Štiri Madžare ukleniti v žlezje, ostalim pa je zagrozil, da pride pred vojno sodišče. Strah pred vojnimi sodiščem je bil vzrok, da so pomorščaki pomemlji, da pobegnijo. Detektivi so včeraj izvedeli, da se deček nahaja v hiši štev. 336 East 63-testa, kar so aretovali Italijane: Stefano Barnett, A. Cardinatti, Sebastiana di Gastano, Giuseppe Franzono, Vito Giambone, Benedetto Mignano, Svario Mignano in ženski Antonietta Moniga in Marija Reppa.

Deček Longo se je nahajjal v stanovanju Giambone in Reppa. On je pozneje identificiral ugrabitelje. Detektivi zasledujejo zdaj še druge člane družbe.

MODERNI IN ELEGANTNI ROPARJI.

Imajo avtomobil in kožne.

V elegantem velikem rmenem avtomobilu, katerega je vodil črnec, so se pripeljali roparji pred hišo Ralph D. Murthya, 21 Lincoln St., New Rochelle. Miss Eve Gladson, ki stanuje nasproti, jih je videla, ko so se vstavili pred hišo. Pozneje je opazila prijeti in biše elegantly domo in gospoda, oba zavita v drage kožne. Oba sta se na videz poslavljala in vstopila v avtomobil. Kmalu za njima je prišel še eden gospod v fraku, držeč v ruci eno ročno torbico. Vsi trije so z avtomobilom odpeljali.

Cez nekoliko časa po oduhodu avtomobila je opazila Miss Gladson, da so ena vrata Murthyjeve hiše odprtia in se je spomnila, da Mrs. Murthy sploh ni doma. Obvestila je policijo, ki je dograla, da so elegantni avtomobilisti bili roparji, ki so odnesli iz Murthyjeve stanovanja za \$ 8000 vrednosti. Domneva se, da so isti roparji odnesli iz Wallachovega stanovanja v New Rochelle juvelje v vrednosti za \$500.

Vse je dobra.

Vse je bilo le sen. Cene na meso, ki so bile zadnje dni nekaj padle, so zopet še kviška. Kaj je temu vzrok? Mesarski baroni notejo dati pojasmila. Svinjski meso, datero so še zalijni petek mogli veletrgovci kupiti po 10c. fnt, stane danes 15 centov fnt. Tudi vse drugo mesno blago je poskočilo v cennih. Grosissi morajo plačati za 12 svežih jajc 30 centov, druga jajca stanejo po 26 centov tucat.

Pravkar je obnovil razkrivitev.

Yarmouth, Anglija, 8. dec. — Parnik "Blackburn", ki je plul iz Gimsby v Antwerp, je pri Sheringham zadel po parniku "Rock" in se je potopil. Potniki parnika in mostro se je resilo v čolne. Eden čoln, v katere je bilo 24 oseb, je prišel v Yarmouth, drugi se je pogrešal.

London, 9. dec. Po zasebnih poročilih se širijo na Dunaju in v Berolini govorice o državnem preobratu v Carigradu.

VOLITVE NA ANGLEŠKEM.

Kitajska dobi ustavo. — Amerikanci pri papežu. — Johann Orth.

Kitajska dobi ustavo.

London, 9. dec. Dozidaj šteje vladna koalicija 226 poslancev, opozicijo pa 193. Kakor vse kaže, se bodo stranke vrnile ravno tako močne v parlament, kakor so bile pred razpustom.

Amerikanci pri papežu.

Rim, 9. dec. Papež Pij X. je sprejel škofa Kennedyja in 154 dijakov iz American College v avlidjencu in je izrazil svoje veselje, da so ga Amerikanici posestili.

Nadvojvoda Johann Orth.

Lucca, Italija, 9. dec. Vdova nadvojvodinja Alice Toskanska je na svojem posestvu blizu Via Regio nevarno obolela. Poroča se, da je ona dobila pred dvema mesecema dokumenta, ki dokazujejo, da je nadvojvoda Ivan Salvator, ki je leta 1891 izginil in bil znan pod imenom Johann Orth, leta 1908 umrl v nekem sanatoriju.

"GLAS NARODA"

(Slovene Daily),
Owned and published by the
Slovene Publishing Co.

(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANCO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer

Place of Business of the corporation and
addressess of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

cele leta velja list za Ameriko in	\$3.00
pol leta	1.50
leto za mesto New York	4.00
pol leta za mesto New York	2.00
Europe za vse leta	4.50
pol leta	2.50
celet leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vsemih nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")

issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Subscriptions on agreement.

Dopisi brez podpisu in osobnosti se ne
natisne.

Denar naj se blagovozi pošiljati po —

Money Order.

Pri spremembah kraje naročnikov
prosim, da se nam tudi prejmejo
bilvalično naznani, da hitrejši najde
na naslovniku.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta na-
dov:

"GLAS NARODA".

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4887 Cortlandt.

Koncem tedna.

Napredok se kaže pot sod. V Hong-
kongu si je dalo 11.000 Kitajev po-
roznati kofe. To daje dober vzhled,
norda pride zdaj tudi star avstrijski
slovenski kofe na vrsto.

Sodnik Petit v Chicagu je mnenja
da bi morale nositi device, žene, vdo-
ve in ločene žene postavno določen
znak, da bi se jih lahko razločevalo.
Moj Bog, to bi se godile sleparje!

Ako je 25letni bankir v Bostonu
mogel svojim strankam odnesti pol
milijona doljarjev, koliko bi šele bil
odnesel, ko bi bil mežostal.

Šestinosemdeset let stara Mrs. Mo-
riarty v Marion, Ind., se je pustila
ločiti od moža: It is never too late
to mend.

V eduajstnih mesecih je v Manhat-
tanu in v Bronxu vzliz obstoječi dra-
ginji stopilo 63,130 oseb v zakon. To
so srečni ljudje, ker vivejo ljubezni.

Brooklyn ima najbolj počasne že-
leznicne, pa najbolj hitre gasometre.
To je pravica, ki vse davna.

V kaznilični Leavenworth, Kan-
sas, se prirejajo zdaj gledališke pred-
stave za kaznejence. Sam Bog ve, ali
je to za zabavo ali za kazeno.

Da bi se mož ne uglezel bolezni od
nje, se je mlada jetienna Lena Shunk
zastupila s plao. Tako požrtvo-
valno ljubiti mora le ženska!

V demokratskem taboru se prepi-
raj, ali naj prihodnjega senatorja
imenuje Pennsylvania. Brooklyn Ra-
pid Transit ali Erie železnica. Med
kolegi je to pač vsejedno.

United States Court v Michiganu
je razsodil, da mora Pullman Car
Co. odškodovati potnika, kateremu
so bile leta 1908 ukradene hlače. Kaj
je mož med tem časom delat, ni raz-
vidno iz kazenske razprave.

Camp Clark, bodoči predsednik
poslanke zbornice, je poslal sedanje-
mu predsedniku Joe Cannonu jabol-
ko. Tudi v raju se je trubel pribel
z jabolkom.

Peve, ki pojede v kero dunajske
opere, so pričeli štrajkati, ker so
imeli prenizočno plačo. Koristinje ne
bodo priedeli štrajka. Te znajo do-
bro računati in si lahko še z manjšo
plačo drže avtomobile.

Zdaj ima Portugal tudi svojo re-
volucijo v kolonijah. Mi smo vedno
slišali, da je "Macao" nevarna igrz-
ka.

V Minnesota je neki lajnar z opico
si nabal \$30.000. To je vražja sre-
ča! Mi ulovimo z opico le mačka.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.
Cenjenim rojakom v Collinwoodu,
Ohio, in okolici naznajamo, da je
za tamkajšnji kraj naš zastopnik

Mr. MATIJА SLAPNIK,
15408 Daniel St., Collinwood, O.,
kateri je od nas pooblaščen pobirati
naročino za "GLAS NARODA" in
knjige. Ker je g. Slapnik tamkaj-
šnjim rojakom dobro znan, zato je
priporočamo, da se naši ceni naroč-
niki pri njem na naš list in knjige
zaročijo.

Upravnik "Glasa Naroda".

Priseljevanje in delavsko vprašanje.

Kongresna komisija, ki je preiskovala
naselniški problem, je po tri-
letnem premišljavanju in požvedovanju
izreklo svoje mnenje in priporočala,
da bi se priseljevanje omejilo. Proti temu priporočilu se bode
vzidnili upravičen odpor, ker bi o-
mejitev priseljevanja bila omejitev
osebne svobode. Tudi velika pod-
jetja, lastniki radnikov in premogovnikov
in graditelji želesni se bodo
uprl proti omejitvi priseljevanja,
ker njim isto leto za letom prinaša
novih v ceni delavskih moči, ki se
dajo izkoristiti lažje, kakor pa do-
mači delaveci. Brez dvoma se dà opo-
rekati idealističnemu naziranju o po-
trebi neomejenega priseljevanja, ker
nauči ljudi, ki stojijo na najnižji sto-
pijni kulture, niso nobena dobrata
za deželo. Ako se takim ljudem za-
brani vstop v deželo, se se ne more
govoriti o omejitev osebne svobode.
Komisija za preiskovanje naselniškega
problema je imela gotovo tudi ta-
ko priseljevanje v mislih, ko je pri-
poročala omejitev. Priseljevale kal-
tivirani evropski narodovi se ne
bodo zavračali in se jim, aki so zdru-
ženi, ne bode zabranjevali vstop v de-
želo.

Pred vsem pa nastane vprašanje,
ako morejo v Ameriki pogrešati ele-
mente, ki opravljajo zdaj nizka dela
in ako se bode za nje dobiti nadome-
stilo. To je domino, ker amerikan-
ski delaveci in poamerikanec tuje-
teh del nečeta opravljati. Mogoče bi
ih opravljala, ali potem bi se mo-
rale placi za delo znatno zvisati. Ako
bode svobodni Amerikanec za delo
z lopato in krampom dobro plača, bodo
prijeti tudi lopata in kramp.

Prostora za vse.

Časi, v katerih si je v Ameriki
vsak lahko pridobil s pridnostjo in
varčnostjo sredine premoženje, so
mimili in se ne vrnejo več, vendar pa
se nudijo Zjedinjenim državam posa-
mezniku še vedno več ugodnosti, ka-
kar katera druga dežela na svetu.
Med mož, ki pridejo zdaj v poštev
pri imenovanjih za sodnike pri zvez-
nem nadodislu, je eden bivši čevljar
in eden bivši spačilec čevljev.

Da kakšen komerčeljali žentij pri-
de do bogastva in vsled tega do ve-
ljave in ugleda, to se zgodi tudi v
Evropi, pa nobeni uspehi, in če bi
bili še tako veliki, bi v Evropi na-
vadnemu rokodelu ne odprli pota do
najvišjih čast, katere more država
podelite. Služba sodnika pri zvez-
nem nadodislu pa je po predsedni-
kovi časti najvišja čast, katero more
narod Zjedinjenih držav podelite.

Jezeršek pogleda bankovec in zma-
zil je glavo, ker stvar se mu je zdel
močno sunčnjiva: prvo, kupovati kru-
ha za 20 vinarjev s petdesetkronskim
bankovcem, drugo, dati otroku toliko
denarja v roke in, tretje, bankovcem
sam, ki se je zdel Jezeršku malo ču-
den.

Deklico so pridržali v prodajalni
Jezeršek je šel pa hitro v Moste po
orožniki in se je vrnil kmalu z dve-
ma orožniki, ki sta ostala pred
prodajalno, a Jezeršek je stopil no-
tri. Deklico je vrnal bankovcem in jo
je pustil, a orožnika sta stopila za-
jelo, kakor bi čisto slučajno oprav-
ljala tam službo. Deklica je šla na-
ravnost proti železniškemu prelazu,
kjer je nestrupno pričakovala Ma-
rija Zeilhofer.

Ali orožnika očitvidno nista pok-
ovala nobenega razumevanja za hre-
penje Marije Zeilhofer po svetem
zakonu, ker sta si mislila, da je za
Sattlerja in Zeilhoferjevo popolno-
ma vseeno, aka sta v zaporu poroč-
eni ali ne, posebno ker bosta takoin-
ako ločena — od mize in od poste-
lige in zato sta odvedla oba v Ljub-
ljano v sodniške zapore, kjer bosta
čakala dan sodbe, potem bosta pa še
dolgo čakala na toliko zaželeno po-
ročilo.

Mesto potje torčej ričet! Da je bil
Sattler pameten in da je pošteno de-
lat, bi se pa lahko poročil in živel
četudi je poahljen on in njegova

izvoljenka, morda srečno, četudi si-
romačno — vsekakor pa pošteno. Al-
io je hotel brez težkega dela kar ob-
gateti, začel je na kriva pota in pri-
šel — skupaj s svojo izvoljenko —
v zapor.

V STARO DOMOVINO SO SE PO-
DALI:

Na železniškem prelazu.

Marija Zeilhofer je bila močno

vzmemirjena in ko je zagledala dekle,

je kar skočila proti njemu z besed-

ami: "Kje si pa bila tako dolgo?"

"V prodajalni sem čakala, ker je
šel gospod dejan menjat in kruha ni-
sem dobila", je odgovorilo dekle.

"Kaj, nisi dobila kruha?" vpraša
vsa prestrašena Zeilhofer. "Kje imas
pa bankovce?"

"Tukaj je bankovec", odgovori-
deklica in ji izroči petdesetkronski
bankovec.

V tem pristopita pa orožnika in
pri reče takoj:

"Duje bankovce sem in pojdi-
te z nama na svoj dom!"

Zeilhofer vsa prebeldi ali banko-
vec takoj izroči orožniku, potem pravi-
da, da ne gre naravnost domov; nego
nekam v sosedstvu, "kjer je pustila
kruhove!"

"Nič ne dé", odgovori orožnik,
bova šla z vami tudi tam, ker časa
imava dovolj."

Zeilhofer očitvidno ni bila zadovolj-
ljiva s tem orožnikovim odgovorom,

postala je vsa nemirna in si je iz-
mišljala razne rokote, ali pomang-
alo ni vse to nič in po dolgem obo-
vajljivanju je odvedla orožnika v sre-
čno v Sattlerjevo stanovanje.

Ponarejalec bankovcev pri delu.

Ko sta stopila orožnika v sobo,
kjer sta stanovala Sattler in Zeilhofer,
sta našla Sattlerja — ravno pri

delu. Mož je sedel za mizo in ravno
izdeloval nov petdesetkronski banko-
vec. Papir je bil na eni strani še bel,
na drugi strani sta pa že bila nasli-
kana "angrička" in Sattler je sli-
kal ravno številko 50.

Ko zagleda orožnika, mu delo iz-
pade iz rok in strmel je nem pred-

Latrič, Agnes Prede, Mihail Žele,
Martin Marn, Fran Kužnik, J. Šku-
ra, Anton Hočevar, Josip Hočevar,
A. Gribar, Fran Škoda, J. Prile-
H. Zalokar; 10. Anton Jalovec.

Vsebujo dovoljcem se najskrenje
zahvaljujeva, ter obenem vočiva
vesom rojakom in rojakinjam po Širu
Ameriki vesel božične praznike in
srečno novo leto. Tebi pa "Glas Na-
roda" želiva mnogo naročnikov.

Alojzij in Josip Zupančič.

petdesetkronskim bankovcem ku-
puje kruha za 20 vinarjev.

KORUZNI ZAKON.

Delo mu smrdi. — Ponarejalec ban-
kovcev pri delu. — Mesto k poro-
či v zapor.

Ljubljana, 26. nov. V hotelu "Je-
lenič" (pri Majoronku) v Novem Ud-
matu stanež eden par: čevljarski
pomočnik Sattler in Marija Zeilhofer.
Oba imata poahljene noge in
ravno za to sta se menda zanjila
eden v drugega in stanovala sta sku-
paj, ali poročena nista bila, nega sta
zivel "na koruzi", kakor imenuje
ljudstvo divji zakon. Pámeten človek
se ne bi spoltikal nad vsem tem,
ker telesnih poahljencev je dosti na
svetu, in neizgotovljen bankovcev in ga-
nato aretrirala.

Ali Sattlerju je smrdelo delo, on
bi se rad brez težkega dela brezskrbno
in dobro živel in da do doseže, je za-
sel na kriva pota, prišel je v naspro-
te s kazenskim zakonom in ravno
tudi njegova "žena" in zato na
zapor.

Aretacija.

Na podlagi vseh teh očividnih do-
kazov krivde sta proglašila orožnika

oba Zeilhofer in njegova "žena" za

zavezljivo in vsečko.

Sattler se je mirno udal, Zeilhofer

je zavezljivo in vsečko.

"Nikar ne delajte sedaj sitnosti,

ker v pondeljek bo poroka.

Veste, jaz nisem poročena s Sattlerjem in

ravno v pondeljek se bova poro-

čila.

Ali orožnika očitvidno nista pok-
ovala nobenega razumevanja za hre-
penje Marije Zeilhofer po svetem

Materina dušica.

tem je Vatikan dospel do nengodne dileme.

—

Ni ga lepšega imena rastline, kar je ima materina dušica. Samo duša materina more tako dišati kakor ta evet, s katerim hoče človek izraziti vso dobroto in milobo materine duše. Saj pa ni nič svetjejšega od materice duše.

Najpomenitejši del človeškega bitja je moralno čustvo, a ima svoj pravizir v materini duši, v temesu razmerju materje in deteta. Moralno čustvo je najlepši in najbolje dlešči svet človečanske omike, pa je pognal iz materine duše, v katero ga je vsejala velika mati priroda.

Mati nosi dete pod srečem in m. srce, neguje ga in ljubi kot največjo svojo stredo, zanj se žrtvuje in zanj daje kri in življenje. Večje nežnosti, češteje miline in ljubezni, kakor je materinska. Vse to vidi dete in čuti, in v njem se vzbuja ljubezen, zaupanje in hvaljevost napram materi. To prvo ljubezen prenese dete tudi na očeta, ki se toliko ne bavi z dečkom, pa na brate in sestre ter na vse bližnjike, ki mu izkazujejo dobrote ter z njimi lepo ravljajo. Z izobrazbo in odgojo se razširja ta ljubezen vse dalje na svoje, na narod, dokler ne objame vsega človečanstva, veseljstva. Otok, ki ljubi svojega očeta, skrbcega za vse in delujecega za blagor rodinbe, prenaša in razširja svojo ljubezen na Boga in ga zove.

Mati si s svojo ljubeznoj pridebita ljubezen in hvaljevost otrokovo, a ta čustva so plemenita, saj se rodi iz njih same dobro, namreč radovljena poslušnost, zvestoba, iskrenost in druge vrline. Po teh čustvih postaja mati vzor, da, svetinja svojemu otroku, ki svojo mater rad posnema. Mati na ljubav storji otrok mnogo dobrega, saj ljubezen rodi le dober plod. Ljubezen poraja ljubezen. Doseže le z ljubezijo, a spostovanje si pridobi le z vrlinami.

Ljubezen pa se krepi z mnogimi izviri, kakor reka, ki izhaja iz enega izvira, a čim dalje teče, tem več sprejema pritokov in postaja tem večja in močnejša. Davorin Trstenjak.

Marija Ebner-Eschenbachova.

—

Te dni je slavila osemdesetletnico svojega rojstva znana nemška pisateljica Marija Ebner-Eschenbachova, ki polje v nej slovenska kri, ter je le slušaj nanesel in so razmene hotela, da jo stejejo danes Nemeji med svoje, gotovo najboljše pisateljice. Rojena je bila na starem gradu čeških grofov Dubských v Záslavicih na Moravskem; njena macelja pa je bila rojena grofica Kolovratova. Leta 1848 se je omožila s častnikom baronom Moritzem Ebner-Eschenbachom.

Ebner-Eschenbachova je že zgodaj začela pisateljevati. Bila je polna sočutja za boles in bedo svojih bližnjih, kar se kaže v vseh njenih spisih. Priniklo je v dušo drugil, zlasti slabših in trpečih, to je njen glavna krepota. Začeli so njen izrek: Slaveni bitti ne pomenja nič, — delati, to je vse!

Dasi pleminja, že kot mlada kontesa ni mogla gledati, da bi se slabo ravnalo z ubožnimi in pristopimi ljudmi; vedno je nastopala kot braniteljica vseh zasujnjih in je bila gorača nasprotinja vsake tesnosrčnosti. Navajala jo je globoka, vse objmajoča ljubezen.

In teži, ki kaže vedno in povsod tako nežno ljubezen do otrok, je narava odrekla materinsko srečo. Morja prav zato s tem večjo ljubeznoj sočutnjuje z drugimi. "Mati brez otrok — ima največ otrok", je dejala večkrat.

Minilo je preej časa, preden je svet postal pozoren na literarna dela Ebner-Eschenbachove. Najprej je pisala drame, ki pa so ostale brez večjega gledališkega uspeha. Pač pa je s povestmi in pravljicami takoj začela tudi daleč preko mej svoje domovine. Iz sreda češkega naroda na Moravskem je zajeta svinj ujetnikom "Bozena" in "Das Gemeindekind". Dobro znana je njena ljubezna novela "Lotti die Uhrmacherin". Spisi Ebner-Eschenbachove so polni pestrih, živilih slik. Vsi kažejo, isto, a nevišljivo, tendenco: vezljati, zboljšati, blažiti.

Oz raznih stranj, ki se rojevajo, izprenemajo in izginjajo, stoji ob strani njena mirna pojava, sveta in dobra, še vedno polna duševne sile, pojava plemenite Marije Ebner-Eschenbachove.

Za kratek čas.

—

V vojski.

Prvi vojak (katerem u je krogla prizadejala malo poškodbo na roki): "Za božjo voljo! Ranjen sem na ponovi!"

Drugi vojak: "Ne kriči vendar tako radi take malenostki. Tovarišu Zagorju je odtrgala krogla glavo, pa se še oglasil ni."

Ima prav.

Gost (gostilničar): "Beraču ste dal žganja, mesto milošćine." "Seveda, zakaj naj bi moj denar drugje zapil?"

Dober vspeh.

"No, ali je postal vaši ženi boljše, ko je prisel zdravnik?"

"Da. Trpela je velike bolečine, dokler ni prisel zdravnik dal ji je pomirjeno sredstvo, nakar je takoj umrla."

Na divjem zapadu.

Tramp je kupil pri starinarju sukno in telovink, obode oblikel, ter se brez plačila poslovil. Policijski, ki je to videl je hotel za begunčem ustreliti, ko se na klic ni hotel vstaviti. "Streljajte v hlače," je zakričal pruhitelj starinar. "ker je sukuja moja."

Tudi nekaj.

Zdravnik: "Ne gre drugače, kakor vam odrežem nogo."

Bolnik: "No, potem se vsaj iztegnem kurjih očes."

Vestno.

"Tri dni lahko delate pri meni!"

Berač: "Hvala lepa. Toliko časa ne morem zanemarjati svojega poteka!"

Galanten izgovor.

Gospa: "Gospod doktor, kajenje um je zelo neprijetno."

"Toda milostiva, kjer so angejli, ne sme manjkati oblačkov!"

Usodepoln odgovor.

A.: "Mislim, da ste se zanimali za gospodčino Mimí?"

B.: "To je bilo enkrat! Toda potem, kar mi je včeraj rekla, se ne zmenim več zanj!"

A.: "Kaj pa je rekla?"

B.: "Nič drugega, kakor 'ne'!"

Res čudno,

Bankir: "Star psihologični kriminalni rek pravi: Zločinca včelo vedno na mesto izvršenega zločina.

Meni so dosegli pobegnili že trije blagajnici, pa se se nobeden ni vrnil."

Vabilivo.

Mali Janezec (Matičku): "Matič, takoj idi domov mati te je že povsodi iskala, da te nabije!"

Začlostno.

A.: "Ponislite, moja žena je izgubila svoj lepi glas!"

B.: "Ali vas to žalosti?"

A.: "Gotovo — ker kljub temu se vedno pojde!"

Uboji motja.

— "Moja žena je tako nezanesljiva, kakor vreme!"

— "Potem ste lahko še zadovoljni! Moja je pa tako nezanesljiva, kakor vremenska preročevanja!"

Glavni steber.

"Zakaj pa je propadlo še pred kratkim vstanovljeno pevsko društvo?"

"Ker je Gorjanov Jaka odstopil."

"Ali je bil ta tako važen?"

"Pa se kako! Brez Jake nam gostilnica ne da sobe ta je namreč sam več spil, kakor mi vsi skupaj!"

Nepričakovani odgovor.

V nekem temperenčnem mestecu države Maine je imel goreč vodni apostei govor. Pripovedoval je zgodbo o ubogem Lazarju in bogatem požrešnu, ter opisoval trpljenje zadnjega v peku. Končno je zaklical:

"Vidite, bratje in sestre, bogati požrešni ni prosil v peku za kozarec pive ali whisky, ampak za kapljico vode. Sedaj vas vprašam: kaj dokazuje to?"

"To dokazuje, kje je najti temperenčnike!"

Dobro sredstvo.

"Kako pa to, da ste v zadnjih letih postali skoraj popolno plesasti?"

"O, to pride od prevelikega premisljevanja iznajdej sem namreč nekaj!"

"Tako — kaj pa?"

"Sredstvo proti izpadanju las!"

Izplačal ga je.

Sodnik: "... in sedaj, gospod gozlar, kaj bi pač rekli, če bi se nekoga lepega due zbadili v peku?"

Gozdar: "Jaz — rekel bi — dobro jutro, gospod sodnik!"

Cenik knjig, =

katere se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI.

DUŠNA PAŠA, broširana 60č, vezana 80č, z zlato obrezo \$1.—

JEZUS IN MARIJA, vezan v platno 50č.

KLJUČ NEBEŠKI VRT, vezan v sponko 1.50.

MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90č.

POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85č.

RAJSKI GLASOVI, fino vezano z zlato obrezo 40č.

SRCE JEZUSOVNO, broširana 60č.

SKRBI ZA DUŠO, zlata obreza vez. \$1.—

SVETI ROŽNI VENEC, 50č.

SVETA MAŠA, v usnje vez, zlata obreza 75č.

SVETNA URA, v usnje vezana zlata obreza \$1.20.

VODITELJ V SREČNO VEČNOST, vez, zlata obreza 90č.

VITREC NEBEŠKI, v platno vez. 70č sponko imit \$1.50.

POUČNE KNJIGE:

ABECEDNIK SLOVENSKI vez. 20č.

ABECEDNIK NEMŠKO — ANGLEŠKI 25č.

AIJNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI 50č.

ANGLEŠINA BREZ UČITELJA, 40č.

EVANGELIJI, 50č.

ČETRTO BERILO, 40č.

GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.

Hrvatsko-ANGLEŠKI RAZGOVORI, veliki 50č.

KATEKIZEM, mali 15č, veliki 40č.

HITRI RACUNAR, 40č.

MAJA PESMARICA, 30č.

NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJED. DRŽAV, 5č.

PODUK SLOVENCEM, KI SE HOČEJO NASELITI V AMERIKO, 30č.

PRIMERNI KATEKIZEM, 25č.

ROGLOČEK IN KANARČEK, 15č.

GOČEVSKI KATEKIZEM, 20č.

GOZDOVNIK, dva izt. skupaj 70č.

GRIZELDA, 10č.

GROF MONTEKRISTO, dve knjigi fino vezane, \$4.50.

GROF RADECKI, 20č.

GROFICA BERATICA, 100 zv. \$6.50.

GUY DE MAUPASSANT, NOVELE, \$1.20.

HEDVIKA, BANDITOVA NEVESTA, 20č.

HILDEGARDA, 20č.

HURLANDA, 20č.

HUBAD, pripovedke, I. II. in III. zvezek po 20č.

IZLET V CARIGRAD, 40č.

IZDALICA DOMOVINE, 20č.

IZANAMI, MALA JAPONKA, 20č.

IZGUBLJENA SREČA, 20č.

IVAN RESNICOJUB, 20č.

IZIDOR, PODOBNI KMET, 20č.

JAMA NAD DOBUŠO, 20č.

krajejo za zakelj krompirja, kar ga še nismo izkopal.

Jakob je vzel obe žepi in šel naključ. Šurje žaklji so bili načito polni.

Počasi jih je vzlgaval na voziček in ravno se je mučil s četrtim, ko je zašliš za saho ženski glas: "Fant, ali nam das krompirja za večerjo?"

Jakob se ni niti ozri, jezno in kramo je odgovoril: "Ne dam!"

"Hih-hi . . ." je zazvenelo za njim kakor bi kdo srebrne tolarije izstreljal po gladi kačeniji miz.

Jakob se je zdržal, postil žakelj, ki je že na vozi na se obrnil.

Pred njim je bilo eiganško dekle in se smejalo, da so se bliskali beli zobje in iskrile kakor dve zvezdi oči.

"Ali daš, ali ne?" je vprašala nad smehom.

In Jakoba se je poslagila čudna tešnja, sramota, jeznam glasom je odgovoril: "Ne dam."

Ciganka pa se je naslonila na tresso konje ujive, sklenila roke na hrbitu in se zopet smejala in srešala.

Jakob je gledal in poslušal, kdaj nela ta srešala.

"Kaj se pa tako smiješ?" je vprašal niznjenje, slojaj v zadregi in otroci, z rokami pod glavo in gledali v veje in drevesa. Venski je kdo za hlap dgnil glavo, glede krilo se je zgasilo, otrok je zajokal — a zopet se je vse umirlo, le sult dve kljušete sta obirala zelenje pod hrastom.

"Lemoše eiganške!" je vlasih zanemral stari Repič in pogledal jezno proti hrastom.

"E, kaj boste, oče — eden takoj, drugi drgač!" ga je nářil sin.

In kopala sta dalje, solnce se je počasi počasi nizalo, vročina je počehovala.

"Še to leho končava — potem bo zadesti za danes!" je dejal stari Repič, ko je bilo solnce še za mož na Krasom.

Ko sta bila pri zadnjem grmu, je zavrnulo daleč v vasi sveti večer, pod hrast je že gored ogenj in eigna se kuhalo večero.

"Hvala Bogu!" je rekel stari Repič, ko je odvzundo z malim zvonom in se je bil prekrizal in pokril.

"Jaz imati pobereva, kar je še krovovirin t' na mi vkladat na voz, kar smo že izkopal! Tudi orodje vzemam, drugače nam tatinški eignani vse popberevo. Še tako vem, da nam po-

Sem po njivi pa je prihajal oče z materjo in se jezil: "Jakob, kaj te vrug znaš, da si naložil babi toliko krompirja?"

Sin pa je molčal in zvijal naglo drobno bekino vejico, molče je poslušal obetove kletvice, ko je vsipal krompir v zakelj, molče ga zavezal z zvito trto, ko je bil poln, in molče ga naložil sam s svojimi močnimi rokami vru drugi žakljev.

Prijel je za oje in kmalu je izgulin voziček gugaje se po mehki poljski poti v mraku, med jeseni in akacijami se je izgubil glas starega Repiča, ki se je še vedno jezil in klical vse pot — le svetli ogenj pod hrastom je postal v smehu glasno govorjenje eiganov krog njega.

Murni so erikali v travi, zvezde so trepetale na nebnu, vse je objemala potoma noč.

Pod hrastom pa je nenadoma zapel škant pesem o prostosti in cestah brez konca . . .

Druugi dan po kosišu je Repičevka očela domov, stari Repič in Jakob sta pa legla v senco.

Oče si je pokel obraz s klobukom in komu zaspal, sin pa je gledal zlepiljivo tja na drugo stran, kjer so se našli eignani.

Vse je bilo tihlo, solnce je sijalo na zemljo, da se je travo po senožetih zvijala in perje po drevju venušio od vročine, dolni ob vodici v dolini je pele na jesenih par skrakov svoj venčen-zen-zen . . .

Jakob je gledal, kdaj se pokaže med eignani obraz, ki ga je videl vso noč pred seboj, in mu pride srečo povedit.

A nih se ni zganilo, le kljušeti sta stopicali sem in tje in obirali že na fant! . . .

Jakoba se je zavrtelo v glavi, iz odprtga žaklja na tleh je začel grabiti z obema rokama krompir in ga vspitati eignani v predpaskini.

"Na, na, tukaj imaš in beži, da te ne vidiš vec!"

"Beži, beži!" je vzkliknil Jakob.

"Tako . . . Alijo! Jutri ti pa srečo povem!" se je poslovilo dekle in odšlo s smehom proti ognju.

"Copernica!" je sknil Jakob in svec se mu je treslo kot list na topoli v vetru.

bja, da je voda lepo curljala po ojeti, je izginil eignaka svojat ga je najbrže iz goče hudo bije končala.

"Golazec eiganška! . . . Naj ga

še ekrat vzame, potem jsem pokazem!" se je jezil Jakob, urezl pri bližnjem bekiju vejo in začel delati nov žakljev.

Ko je bil gotob in je curljala voza, se je zopet lepo v putrih, se je Jakob vseled na mah in se zopet zatopil v misli.

Tedaj pa je zašumelo grmovje in

za Jakobom je nekdo obstal.

On se pa ni hotel ozreti, ker je bil prepričan, da je eiganška za njim, ki ga

je postal v smehu glasno govorjenje eiganov krog njega.

Pod hrastom pa je nadomina zapel

škant pesem o prostosti in cestah brez konca . . .

Druugi dan po kosišu je Repičevka

očela domov, stari Repič in Jakob

sta pa legla v senco.

Oče si je pokel obraz s klobukom

in komu zaspal, sin pa je gledal zlepiljivo tja na drugo stran, kjer so se našli eignani.

Vse je bilo tihlo, solnce je sijalo na zemljo, da se je travo po senožetih zvijala in perje po drevju venušio od vročine, dolni ob vodici v dolini je pele na jesenih par skrakov svoj venčen-zen-zen . . .

Jakob je gledal, kdaj se pokaže med eignani obraz, ki ga je videl vso noč pred seboj, in mu pride srečo povedit.

A nih se ni zganilo, le kljušeti sta stopicali sem in tje in obirali že na fant! . . .

Jakoba se je zavrtelo v glavi, iz odprtga žaklja na tleh je začel grabiti z obema rokama krompir in ga vspitati eignani v predpaskini.

"Neumnost! Kaj bi se kisal!" je nemadoma vzrojil sam s seboj in vstal, da si znotci grlo.

Vzel je putrih izpod grma in ga nastavil na usta, a voda je bila gorča kakor lug.

"Za mič ni . . . Po drugo pojediv!" je zazmurnal, izsilil vodo na travu in se odpravil v dolino k bližnjemu studenemu.

Ko je bil gotob in je curljala voza, se je razrezil. Zlepček, ki ga je bil prejšnji dan izrezal iz bekinega lu-

zavojnega žaklja, je zvezde po njem na obe strani.

"Kako si rekla, da pojdem daleč

po svetu?" je vprašal Jakob po dol-

gem časa s tihim glasom.

"Daleč . . . daleč . . .

"Če bi bila takša kakor ti, grem

nagari do konca sveta!"

Z drticev glasom je izgovoril Jakob

te besede in misil je, da se eiganška zasmeje. A se ni. Vstala je po-

naslonila na beko ob vodi in

uprla oči zamisljeni v vodo.

Fant je tolko srce, v zadregi se

je ozil po drevju po dolini in po ne-

bu. Vstal je, stopil k dekle in za-

"Kaj ne, prelepa je ta dolina, ki

iumeje ješče, jeseni in hrastu v njej,

ajer so ajive, opštene s trtanji, kjer

se grozijo piše. In solčen in prija-

zen je dan, solnce tako svetlo, kakor

si bilo skovanio iz samih žarečih zla-

teh ekinov. Pa meni ni za vse to, ker

si te lepša in gori že močnejši ogen-

in v tvojih očeh. Kako naj te po-

znamenit po imenu, da ti vse to po-

vzem?"

"Suzana . . . Pa reči mi Sana!"

"Sana, jaz te imam rad . . ."

In Jakob je kakor v omotieni Širo-

ko rasprostirl roke.

A Sana se je umaknila in takoj

stala že na dugem koncu studenca.

"Adijo, fant! . . . Tvoja posoda

je bilo čudino pri senci, a ven-

dar je dejal malomarno: "No sij

sem rekel, da nič ne veš . . ."

A dekle se ni zmemnilo za te besede

in s tihim skrivnostnim glasom je

začelo: "Odperta so mi tvoja pota v

preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

Sam fant si pri hiši, edini sin!"

Dobro živiljenje ti je nancenjeno,

srečee mnogo, pa tudi nesreče in zalo-

sti. Denarja in bogastva pa ne boš

imel nikoli."

"Prava reč, zlaj ga tudi nimam . . ."

"je zazmurnal Jakob.

"Tukaj, tukaj pa je črta ljubezni . . ."

"je nadaljeval dekle in mu po-

gladalo v oči.

"Tu je napisana tvoja ljubezen . . ."

"Ta je debloki posad rad imel, za vno-

je poščednost, zato je stopal Jakob po mehki tra-

vi in tisto stran, od koder ga je kli-

cal očes . . ."

Dolgo živiljenje ti je nancenjeno,

srečee mnogo, pa tudi nesreče in zalo-

sti. Denarja in bogastva pa ne boš

imel nikoli."

"Ta je debloki posad rad imel, za vno-

je poščednost, zato je stopal Jakob po mehki tra-

vi in tisto stran, od koder ga je kli-

cal očes . . ."

Delo je izpustilo fantovo roko in

oba sta umolnila. Putrih je bil že

zazemljen.

Beložič čas kakor oblaki na nebnu.

Zdaj je jasno, zdaj se pasejo ovčice

in zelenjave.

Obnnila se je, mu dala roko in izgi-

nila.

"Z Bogom, Sana!"

In molče, počasi, s klobukom nizko

na očeh je stopal Jakob po mehki tra-

vi in tisto stran, od koder ga je kli-

cal očes . . ."

Postavila je vrč pod žlepček in se

izbruhnila od Jakoba.

Ustanovljena dne 24. junija 1901 v državi Minnesota
Šedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOSH, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZICH, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomočni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsed. nadz. odbora, 1700 E 25 St. Lorain, O.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115-7th St. Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsed. porot. odbora, P. O. Box 138 Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, P. O. Box 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, P. O. Box 3, Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chicago St. Joliet Ill

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

— 00 —

UMILI ČLAN:

Jožef Možina, cert. št. 4303, član društva sv. Barbare Stev, 33 v Trešti, Pa., umrl dne 20. oktobra 1910., nradno poročen dne 20. novembra 1910., vzrok smrti: ubit v promeščaju. Zagovoren je bil za \$1.000.— Društvo šteje 136 članov.

PROŠNJA:

Novodruštvo sv. Feliksa v Walsenburg, Colo., želi pristopiti k J. S. K. Jednoti. Izmena članov:
Alois Gregorčič, rojen 1881, cert. št. 13796; Alois Rozman, rojen 1866, cert. št. 13797; Anton Iluškar, rojen 1878, cert. št. 13798; Simon Guvo, rojen 1882, cert. št. 13799; Josip Divjak, rojen 1894, cert. št. 13800; Nikola Čuri, rojen 1871, cert. št. 13801; Lovrenc Kopušin, rojen 1867, cert. št. 13802; Ivan Gundalj, rojen 1882, cert. št. 13803; Alois Sastar, rojen 1893, cert. št. 13804; Franek Colmar, rojen 1889, cert. št. 13805; Josip Butinar, rojen 1865, cert. št. 13806; Lovrenc Kapušin, rojen 1889, cert. št. 13807; Alois Slavie, rojen 1885, cert. št. 13808; Jakob Česnik, rojen 1882, cert. št. 13809; Nikolaj Cerjanec, rojen 1890, cert. št. 13810; Josip Udevič, rojen 1891, cert. št. 13811; Marko Guvo, rojen 1879, cert. št. 13812; Ivan Kužnik, rojen 1878, cert. št. 13813; Marko Papavič, rojen 1885, cert. št. 13814; Franek Fink, rojen 1882, cert. št. 13815; Ivan Sustar, rojen 1881, cert. št. 13816; Stefan Milčić, rojen 1873, cert. št. 13817; Josip Kurar, rojen 1873, cert. št. 13818; Ilijan Pepevič, rojen 1890, cert. št. 13819; Franek Devjak, rojen 1868, cert. št. 13820. Vsi v I. razred. Društvo šteje 25 članov.

Z bratiskim pozdravom

GEORGE L. BROZICH, tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Otvoritev I. kranskega lovškega razstave se je vršila dne 26. nov. Ta razstava predstavlja vse one stvari, katero je dejela Kranska razstava na mednarodni lovski razstavi na Dunaju. Razstava je otvoril dejelni glavar pl. Šuklje.

Umrl je 25. nov. na Viču pri Ljubljani v starosti 67 let upokojeni nadučitelj gospod Jakob Marn. Pokojnik je bil jasno ugleden učitelj in je učil v vseh krogih občne simpatije in spoštovanju. Učitelj je umrl.

Pristava pri Trstu, 20. novembra, so sliširje gospodje iz Tržiča na Pristavo domov. Ko se je zrejalo dva človeka, jim voščilo dober večer. Dobili so surov odgovor in kar naenkrat znčenata tista dva človeka brez vsakega povoda na glavni cesti strelijeti. Velika sreča je, da ni bil nikče zadet. Eden ali drugi gospodovi bi bil potencialno zadet, da niso tekli. Strelijala sta dva nemščarstva, to je, dva človeka, ki pa nemiščega jeziku niti ne znata dobro. Kako se pišeta, bi vredno povedati neki Kurnik in neki Sečaj. Podobni slučaji so se zgodili že večkrat. Človek mi ponosi nikoli varen pred pijano nemščarsko družbo.

Sled za volkovi je dobil nek kmel na kočevsko-hrvaški meji. V Dolgi vasi v kočevskem okraju pa je prišel v mriku volk nad psa, ki je bil priklenjen pred bivom, a ga je kmel prepolil. drugi dan je pa zver zopet prišla ter psa odnesla.

Aretovan pijačec. Dne 23. nov. se je počelo 38-letnemu pisarju Josipu Preglu po pijači. Zato se je potrudil v neko gostilno na Ahačevi ceste, kjer je popolnoma brez vseh skrbiv potolažil svoj želodec in svojo grino in nato odšel. Natakarica pa se vedo s tem ni bila zadovoljna. Poklicala je stražnika, ki je subegu pisarja aretilil in izročil sodišču. Sploh so takci gosti v Ljubljani v zadnjem času zelo pogosti.

Poročil se je v Višnji gori 22. nov. restavrator ter načelnik požarnice brame Josip Škufera z gd. Minko Groznikovo. Ibl. srečno!

Dogovoren napad. Na gradu Ravne so delali tesarij Anton in Janez Kremžar z Viča in Jožef Kermelj iz Maribora. Zahajali so v Fideljevo gostilno, po hrano pa so pošljali v Kal. Domati fantje niso niti kaj z veseljem gledali mladih tesarjev, in ko je Žel nekoč Anton Kremžar v Kal po življa, so mu trije domaćini vzel pred vaso njegov saknč. To je pogrelo njegove tovarše. Izprva so sklenili stvar ovaditi orožnikom, končno so pa sklenili, da se sami mačkejejo nad domaćimi fanti. Takoj popoldne so prali vse trije oboroženi v Fideljevo gostilno. Janez Kremžar je prine-

sel s seboj sekiro. Po kratkem besedilu nasložili so nadomak in neprakovanu navzoče fante, zatrdili so tri težko, nega pa lahko znil. Razprava je dogmala, da je najbolj divjal, da se Anton Kremžar nasproti se je pa tudi dogmala, da se Anton Kremžar ni adeležil tako intenzivno tega boja. Na podlagi izpostavljenih zapisanih prič se je sodni dvor prepričal, da je bil Janez Kremžar glavni provozničel težkih poskodb in ga za 15 mesecov težke ječe obsođilo, Antonu Kremžarju pa, ker se mu ni moglo udodelstvo dokazati, le na štiri tedne zapora, med tem je bil Jožef Kermelj oproščen.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Na potu v domovino okraden. Ko se je delavec Jurij Vukovič vrátil z Amerike preko Dunaja v svojo domovino, mu je neka neznanca oseba na potu proti Ljubljani pri Zidanem mostu ukradla ves prihranjeni denar, v znesku 1080 K. Ubogi delavec se je vlegel na klop in zaspal. Ko je prebudil, je zapazil, da nimata nit višnja v žepu. To je tako užalstilo, da se mu je domovina popolnoma pristrala in se je takoj odpeljal nazaj v Ameriko.

Križevci pri Ljutomeru. Zmrzlil je 19. nov. dušar Urbnjak iz Logarovec Navlekel se je tako, "ptujšče", da je ob potu oblezil. Pred nekaj dnevi so mu zakopal ženo. — V nedeljo, 20. t. m. je utonal posestnik Kosi iz Gajševca, ko je sel domov čez Ščavnico. Na brvi se je spodtalik in padel v naravnih potok. Žena, ki mu je žla nasproti, je videla nesrečo, a rešiti svojega moža ni mogla. Rajni je zapustil več neprekribljivih otrok.

Lutrovsko cerkev v Ptaju. Pod načelstvom "Stajerčevih" krasnih obozov se je osnoval v Ptaju odbor za zgradbo protestantske cerkve v Ptaju. Nakupilo se je že potrebno zemljišče v takozvanem "Vilenjevem". Graško namestništvo je z odlokom 18. nov. vzel ta odbor naznanje. Dne 28. nov. se je vršilo ustavovno zborovanje v hotelu "Elephant".

Stari most čez Dravo v Mariboru se eraje ne bude dal podpreti. Pri komisjskem ogledu je bila ena stranka interesentov, da še stari most ostane, druga, močnejša, da se podvere. Splošno mnenje pa je, da bode itaki stari most poprepri strohnol predno bo novi izročen prometu. Tako grozno počasi se še menda ni zidal noben most v Avstriji, kot ta.

Bela žena. V petek, 25. nov. ob 11. uru zvečer je umrla v Mariboru po doljšem bolehanju gd. Marija Horvat, trgovska uslužbenka v tiskarni Cirila v Mariboru.

PRIMORSKE NOVICE.

Obč. kriza v Pulju. V občinskem svetu v Pulju so nastali velika nuskrizija, vselej katerih hoče župan Varcron odstopiti.

Roparski napad. V starem mestu v Trstu sta dva, kahar Hektor Schmerz in fakin Rajmund Nieder, napadla kuharja Janeza Gorjaterja ma vselej štiri krone in pa čevljive.

Samorom mornarja. V Pulju si je 20-letni mornar Vencelin Felkel, doma iz Pragi, v stražnici pri vrati mornariške vojašnice pognal iz svoje puške kroglio v pris in bil takoj mrtev. Felkel je prostovoljno vstopil v vojno mornarico. Vzrok samoroma je neznan.

Avtrijske trgovske ladje in brezidni brzovaj. Trgovinski minister je zdal naredbo, vsel, katere morajo imeti avstrijske trgovske ladje, ki prevažajo potnike iz avstrijskih pristanišč Gibraltar in Aden, brezidne brezjavne postaje. Te postaje morajo biti sposobne, brzovajnim potom občevati najmanj 100 morskih milj da-le in morajo služiti v to, da lanko obujejo z obrežnimi postajami in s postajami na drugih ladjah, ne glede na sistem. Avstrija je prva, ki je izdala takoj naredbo, ki je za varnost pomorskega prometa zelo važna.

Predsednik višjega deželnega sodišča v Trstu stopi pokoj. "Reichs-posti" poročajo, da stopi predsednik višjega deželnega sodišča v Trstu, g. Avgust Jakopič in najkrajšem času v pokoj.

Konec stavke brivskih pomočnikov v Trstu. V seji dne 26. nov. zadruge brivske-gospodarjev je bilo sklenjeno s 155 glasovi proti osmim, ki so se vzdrževali glasovanja, da se bo brivske v Trstu, začenši 28. nov. počnoma zapiralo vsaki ponedeljek.

Sprejet je bil tudi predlog, naj se imenova pri imenu mornarja, ki je subegu pisarja aretilil in izročil sodišču. Sploh so takci gosti v Ljubljani v zadnjem času zelo pogosti.

Poročil se je v Višnji gori 22. nov. restavrator ter načelnik požarnice brame Josip Škufera z gd. Minko Groznikovo. Ibl. srečno!

Dogovoren napad. Na gradu Ravne so delali tesarij Anton in Janez Kremžar z Viča in Jožef Kermelj iz Maribora.

Zahajali so v Fideljevo gostilno, po hrano pa so pošljali v Kal. Domati fantje niso niti kaj z veseljem gledali mladih tesarjev, in ko je Žel nekoč Anton Kremžar v Kal po življa,

so mu trije domaćini vzel pred vaso njegov saknč. To je pogrelo njegove tovarše. Izprva so sklenili stvar ovaditi orožnikom, končno so pa sklenili, da se sami mačkejejo nad domaćimi fanti. Takoj popoldne so prali vse trije oboroženi v Fideljevo gostilno. Janez Kremžar je prine-

KOROŠKE NOVICE.

Samomor. Dne 14. nov. je skočil v Dravo pri borovskem brodu hlapac Janez Umnik, pristojen v Žihpolje. Truplja niso našli.

Vlom v poštni urad. Iz Pontabla poročajo: 24. nov. počni so neznani zikovci vlomlji v poštni urad ter odnesli 200 K. O storilečih do zdaj nima sledu.

HRVAŠKE NOVICE.

Mažarska vlada kupuje hrvaško zemljo. Nek konzorcij v Temesvárnu je željal kupiti posestvo zagrebškega nadškofijstva Biled in ga parellirati. Stvari pa je delalo poljedelsko ministrstvo velike težko, in sicer, kakor se je dozalo sedaj, zato ker hoče mažarska vlada sama kupiti Biled in ga parellirati. Razume se, da pride razširjanje posetov v roke mažarskih knezov.

Mate Vitezović umrl. Dne 20. nov. je umrl na Šušaku dr. Mate Vitezović, č. kr. višji inženir v pokoju, oddielen Hrvat iz Istre.

POPLAVEK.

Članom družstva sv. Alojzija Štev. 13 v Baggage, Pa., naznajan, da bo glavna seja dne 18. decembra in ne 24. dec., kakor sem to pomota s svojčino objavil.

Obenem pa prosim vse člane, da mi opreste.

S pozdravom Ivan Arh. (8-10-12)

NA PRODAJ.

v dobrem stani popolnoma nova harmonika na tri tone.

Dohiba sem jo na srečkanje in zato jo prodam prav po nizki ceni.

Natančnejše se pozive pri:

Mary Kančič,
6123 St. Clair St. N. E.
(8-10-12) Cleveland, Ohio.

NOVI PITTSBURG PRI DULUTH.

V Duluthu, Minn., gradi United Steel Plant Co. zdaj velikanske jeklene, železne in plavže, ki bodo druge največje take naprave v Z jed. državah.

Pet velikih poslopov, med temi Power House, strojnicu in kovačnico, so postavljene in za sedem drugih so že položeni temelji. Vseh poslopov bo 43 in za vse je že pripravljeno, da se postavi.

Okoli 1500 delavcev, večinoma Avstrijev, je upodenil pri teh napravah in z napredovanjem dela se jih bo vedno več sprejemalo. Nad 300 delavcev je pred kratkim prišlo semkaj iz Gary, Ind.

Pittsburg naseljina leži kakor tri bloki zapadno od jeklarne in le kaže 10 minut peš poda odtoč.

Loti leži na strmini proti jugu in so suhi. Ceste in avtoceste so posipi, vodni kanali in vodorod se bodo položili drugo spomlad.

Loti so veliki 25X125 do 190 in stanejo \$100 do \$200. Takoj se mora plačati \$25 do \$35, drugo se pa plača v mesečnih obrokih po \$7 do \$10. Obresti in pristojbine se ne plačajo.

Vlada jamči za pravni naslov do zemljišča.

Osemdeset lotov je bilo že prodano in kupili so jih večinoma Avstrije, in ako vi iščete lotov za zgradbo hiše, ali ako hočete svoje dohodek podvojiti s prihodno spomladjo, potem si kupite te lote in nikdar vam ne bo žal. Denar se vam vrne, ako niste zadovoljni.

Za podrobnosti se obrnite ali pišite na:

A. W. Knehnov,
715 Torrey Bldg., Duluth, Minn.

ali:

Joseph Seharabon,
Duluth, Minn.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOIZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunle, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerisodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Rosana.

Spisal Josip Stritar.

"Dober dan, oče Jelenko, kaj imate na ramu?"
"Čebele!"

Mladi kmet, ki je dobil ta odgovor, ni si mogel kaj, da bi se ne nasmijal, da si bil videti preveč dobre volje. Mož, katergaže je bil srečan in ogovril, imel je vrsto na ramu; v vreči pa menda odkar svet stoji, ni se že videval, da bi kdo prenašal čebele. Težko če ne je bil starega Jelenka, ki je predno v klancu koratal, samo zato ustavil, da bi slíšal kako norčuje iz njegovega ustja.

Stari Jelenko je bil znan po vsej okolici za moža, ki je vedno praznične slike prijetno norčavostjo.

Severova Družinska Zdravila UCINIJO, kar druga samo obetajo učiniti.

Zaščitite se

proti mučnemu kašlju in resnim pljučnim neprilikam.

Navaden kašelj je lahko predhodnik izdajalske pglečne bolezni. Vsak kašelj napravlja pot za razne bolezni dihalnega ustroja.

Zakaj kašljati?

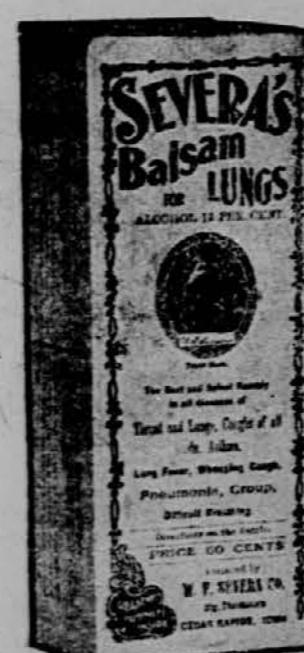
SEVEROV BALZAM ZA PLJUČA

prežene kašelj vsake vrste.

Plašte po knjižico:
"PLUČNE BOLEZNI IN KAKO JIH OZDRAVITI".

Tiskana v Vašem jeziku. Je zastonj!

Dvoji velikosti: 25c. in 50c.

Lekarniki prodajajo Severova zdravila.
Ko jih kupujete, ne pozabite podhartiti, da hočete "Severov ZDRAVIL". Vprašajte za izpis Severovega Almanaha in Kazipota k zdravju za leto 1911. To je dobra knjiga za vsako domačijo. V lekarnah in trgovinah ZASTONJ!

SEVEROV Želodčni Grenčec

članek nekaj časa redno pred jedjo, van kmalu okrepi želodec, napravi zdravo slast, uravna nerdenosti prebavnega ustroja ter poživi in očvrsti tlesno moč.

Cena \$1.00.

ZAUPEL ZDRAVNIŠKI SVET ZASTONJ!

W. F. SEVERA Co.

SEVEROVO

ZDRAVILO ZA OBISTI IN JETRA

povzroči najboljše učinke pri zdravljenju jeternih neprilik, pri bolezni obistih in odvajalnih organov, ki jih je spoznati po beli in žolti koži, stekanju nog in gležnjev, bolečini v hrbtni in žgočem občutku pri puščanju vode.

Cena 50c. in \$1.00.

CEDAR RAPIDS
IOWA

Jelenko je bil nizke ali krepke postave, visokih pleč, med katerima je bila nekoliko vrta, precej debela glava s podolgovatim obrazom, malo zakrivenim nosom in širokimi ustmi, ki so navadno držale na smeh. Noge je imel nekoliko zakriviljene, pa ne tako, da bi mu bil lahko kolo med nogami zatočil, kakor se je govorilo. Hrbet mu je bil sključen tako, da je bil inož skoraj grbast videti. Ne to ne ono ni povisjevalo njegove lepotne, pač pa je delalo, da je bil videti še krajši, nego je bil v resnici. S tem kratkim popisom telesnosti njegove pač nismo moža posebno prizoreli ljudbenim braljam, ali on je bil zadovoljen s svojim telesom, tolikan bolj, ker je bil že v letih, ko človeku minijo vse nečimurne misli. Dodatno je še, da je nosil, kak so pametovali ljudje, vedno enak rujav klobuk z nemavado širokim krajem, tako da je bil dober za dež in za sonce. Kadar je bil na potu, imel je dolgo, krepko palice v roki, skoraj zakriviljeno, tako da je bila nekako škofovi podobna, samo da ni bila srebrna. Lesena je bila, kakor druge palice, ali iz kakega lesa, tega ni nihče mogel ugeniti. Mi bi skoraj solili, da je bila iz hudolesovine; luda je bila zares, bali so se jo psi in otroci, dasi jo je mož redkokdaj rabil; in trpežna je bila kakor njegov klobuk.

Oženjen ni bil Jelenko nikoli. Govorilo se je, da je bil nekdaj že cisto bližnji ženitvi, ali stvar se je bila razdrala, nihče ni prav vedel, zakaj; sploh je bilo mnogo skrivnostnega v življenu tega žudnega, nenačudnega moža. Kmetijo je bil prepasti mlajšemu bratu, izgovoril si samo kot, malo sobico pod streho, brez njeve. Mož je zase malo potreboval, kadol ni, ne pila, ne igral. Koš je spel doma in po hišah; popravljal je ljudem razna orodja in radi še ga klicali, kadar je bilo treba pomagať bolni živini.

Takem potu ga je bil tudi zdaj zlasti mladi kmet, kakor smo videli.

"Kaj pa ti, Somrak? Kaj nosiš ti tako težkega na glavi, ker si tako počlačen? Preglavice, kaj?"

"Preglavice, preglavice, ugenili ste, oče Jelenko."

"Težka ni bila ta uganka, Jelenko je že druge razlučil."

"Sam Bog večni vedi, kaj me je motilo, da sem se šel ženit?"

"Prav praviš, motilo; kaj te je motilo? Veš, jaz bi ti takško povedal, prav jasno povedal, kaj te je motilo: pa nočem, nespodobna bi bila. Zdaj te je došla pamet, vsakega dojde enkrat, ali po navadi prepozno; prepozna je pamet, ali pa smo mi prehitri, posebno v mladosti, ko nam je

pameti najbolj potreba. Ali sem ti jaz svetoval, da se ženi?"

"Odsvetovali mi tudi misteri."

"Jaz ne prigovarjam mäki, da naj pusti miši, ali pa kravi, naj ne zahaja v zelini. Huda kri, huda kri. Somrak, to ti je naša nešreca, to je nas izvirni greh. Ali morda pa mora vse tako biti, brez tega bi ne prenasal jaz celo v vreči in ti svoje preglavice; to je, naju bi celo ne bilo na svetu, ne drugega nikogar, in to bi bilo najboljše. Kje si bil, Somrak?"

"Sam gori na Skali pri tistem — ne vem, kako bi mu dejal, da bi ne bilo greha!"

"Kakovopravke imaš pri njem? Pa vendar ne kaj napačnega, da bi ti kaj naredil, ali zagovoril, kaj? Govor se, da zna mož na črne bukve, ali si videl morda tiste črne bukve?"

"Videl, videl sem bukve, ali so po pravu, ne vem: ni mi prišlo na misel, da bi gledal, kakove so, črne ali ruje; samo to vem, da so zame črne; zapisanega me ima v njih."

"A takó? Potem si pa že na pravem potu."

"Ne, nje dolga, kdo bi neki Somraku kaj posodil! na kaj? Na tisto koliko, ki je od starosti skupaj leže? Za drva bi bila še, suha je dovolj, za kaj drugače ne. Košček polje imam od njega v najema. O to van je lud človek; gorje, ako bi mu ne prinesel najemnine o dogovorjenem času, preje bi imel pečat v hiši. Ta človek nima sreca, ali pa je trdo, da bi lahko kresal z njim. Zbral sem, kolikor sem mogel, vsega mi ni bilo mogoče, in napotil sem se s težkim srečem; to van je bil pravi križev pot; zveličarju ni bilo huje, ko je šel na Oljsko goro ali na goro Kalvarijo in je krvav pot potil. Kako se je zadrl nad menoj! Pitjal me je z lenuhom, lahkoživecem in zapravljivevem; kakor toča je padalo na mojo ubogovo glavo. Sploh ima čudne misli o nas kmetih; pravi, da se nam še predobro godi, da ne vemo, kaj je pravo siromaštvo, kaj je stradanje; po mestih, pravi, so siromaški, kmet ima vsaj svojo streho in drv po zimi. Jaz ne vem, kako je po mestih. Ko sem bil pri vojakih, bil sem v mnogih mestih, ali videl sem povsod somog bogastvo."

"Ni čudo, vojaki se izprehajajo samo po velikih ulicah in glavnih trgih, tam seveda je malo videti siromaštvo. Veš, Somrak, pravi vse in urazno, kar mož govoriti. Torej, kako sta se razšla?"

"Slabo; ko sem ga začel prispeti, se nima že usmiljil z menoj, naj ga ima vsaj z ubogimi otročici, to so bili že celo vsi križi dolci. Kaj? otroki imate tudi? zaderje se nad menoj, in rdeče je bil, kakor puran v jezi; kaj je potem še rekel, tega ne morem povestiti. Slednjih se zarež nad menoj, naj se mu pobereš izpred oči. Ni mi bilo treba dánkrat veleti; vesel sem bil, da v me ni začel tista tega velikega črnega psa, ki ga povsod spremlja; ta pes je sam plešček, nikoli nisem videl take živali; oči se mu svetijo, kakor sovi ponoc."

"Ali denarja pa ima, denarja, pravijo?"

"Bog ve, odkod ga jemlju, ali ga sam dela ali mu ga pa hudojni duhn prinaša. Za tisto staro podrijetje na Skali je dal toliko denarja, da bi bil lahko zanj vso našo vas kupil. In koliko je potem potrošil za popravljajanje! Naredil si je grad, ki je že bolj trdnjava, kakor da bi se Turka bal. In v njem živi sam s svojim hlapcem, ali kaj je? Streže mu in kuha in kaj vemi, kaj še? In pa's tistim črnim pesom!"

"Pravijo, da nikomur ne upa, veden bo že, zakaj. Jaz bi solil, da mora načiniti žalostno izkušnje. Morebiti pa ni sam ob sebi tako hudober, kakor se sploh govorji; mogoče, da ga je svet hudoberga naredil."

"Jaz samo toliko vem, da bi hotel za ves svet prenašati njegovih kosti. V cerkvi ga tudi že živa duša ni viden. Eni pravijo, da hodi v mesto k službi božji; v mesto res hodi, toda Bog ve, po kaj. Angelici ne bodo čakali njegove duše, ko bo ležal na smrtni postelji."

"Vidiš, Somrak, najnesrečnejši človek nisi še na svetu. Če ti se tukaj slabu godi, bo se ti pa na onem svetu bolje."

"Tisto pa zopet prav pravite; vsaj upam, da bo tam gori bolje; siromaki imamo pekel že na tem svetu; zato nemim, da se nam ga ni batil na onem. Kje bi pa bila potem pravica? S tem Skalarjem bi res ne menjal. Sam Bog ve, kaj ga je prineslo v naše kraje in odlok je prisel. Nič dobrega nam ni prinesel; odkar je on tukaj, tri leta bo v jeseni, nam je vsako leto toča pobila."

"Torej meniš, da jo sam dela?"

"Tistega ravno ne pravim. V šoli se nam je pravilo, da se toča sama dela, razumel nisem, kako; duhovnik nas pa uči, da je toča kazen božja, torej bi jo moral Bog sam delati, kar se mi pa zopet čudno vidi. Ali to pa tudi ni samo ob sebi, da, kakor pravijo, ves božji dan v tistih knjigah tiči. Tudi po gozdu se časih sprašuje za bukvami v roki in čudno sam s seboj marmra."

"Ali so tiste bukve črne!"

"Tistega ne vem; ali pisane so v

takem jeziku, da nihče ne more uginiti, v katerem."

"Ali si jih sagu videl?"

"Jaz ne, Adamov France, ki je bil

v mestu v latinskih šolah, jih je bil

našel enkrat, ko jih je bil Skalar na

kamnu pozabil. Pogledal je bil vanje

ali razumel ni niti."

"To bi ne bilo še niti posebega;

Adamov France ni daleč prišel s svojo

učenostjo, do pete, koli."

"Kaj pa tisto, kar priponedujejo,

da ima neko skriveno shrambo, v ka-

terer živa duša ne sme, vsi polno ču-

dnih, steklenih posod, kakor jih ni

nikjer videti v pošteni krščanski hiši.

V tisti shrambi tiči po več ur na dan,

precej-živila in prekujuje neke tek-

one in druge stvari; ogenj, pri ka-

terem kuba, ni navaden ogenj, zdaj

ima višajev plamen, zdaj rumen, zdaj

rdeč, to mora biti pravi peklenki o-

genj, tudi diši tako čudno! Kaj mislite, kaj kuba je človek? Jaz pravim,

da zlato ali pa kake strape, kaj me-

nite, Jelenko?"

"Jaz nje ne menim, ker ga nisem

videl, kaj dela. Morebiti je pa kak

nečakan, ki napravila zdravila."

"Podobno mi, da bi kaj dobrega vr-

šil takoj